

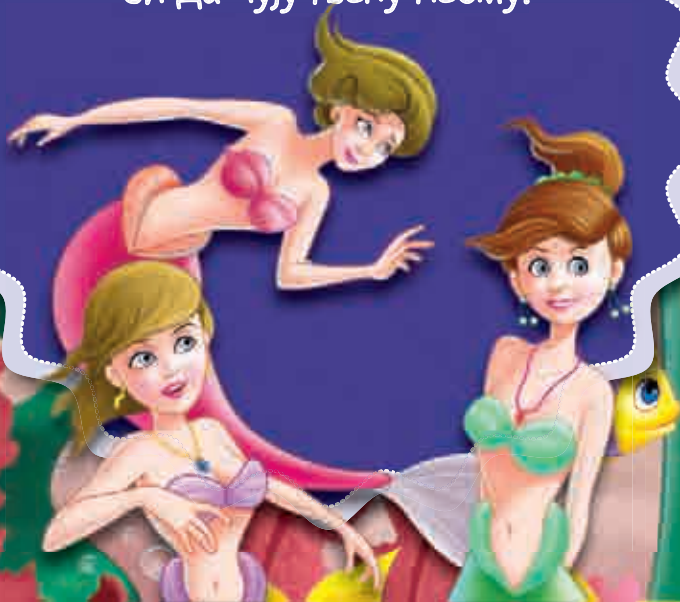
Некада давно, у дубинама мора живео је морски краљ Тритон са својих седам прелепих ћерки сирена. Далеко на отвореном мору вода је плава као латице најлепших различака и прозирна као најчистије стакло.

Краљу је најмлађа ћерка Аријел била миљеница.

Аријел је имала предивни,
слатки глас и често је певала
свом оцу сатима.

Рак, дворски композитор,
понекада је приређивао
величанствене концерте
у част морског краља.

И када би
запевала Аријел,
сва морска бића похрлила
би да чују њену песму.

Док је певала, сањарила
је и размишљала да
упозна свет изнад мора.

- Ох, када бих само могла да испливам на површину и видим све те птице и цвеће! Волела бих да седнем на стену и гледам велике бродове како глове, и да посматрам шуме, дворце и градове!
- Дозволићемо ти да извириш из воде и упознаш горњи свет када напуниш **15 година** - често би јој говорила мајка.

Када је Аријел напунила петнаест година, добила је дозволу од родитеља да изрони на површину и... Због великог узбуђена само је излетела из воде и први пут видела облаке и Сунце.

Угледала је птице и њихово прелепо перје. **Осетила је** дивни мирис цвећа и **зачула** крик галебова који су јој летели изнад главе. Смешила се.